

njoj strani je crtež korintskog kapitela, koji je izradila Marija Pipan, i plan grada s označenim lokacijama muzeja, galerija, riznice, zbirki, salona i arheoloških kompleksa. Urednik je prof. Branko Kirigin, a autor vrlo uspješnog likovnog rješenja je Ranko Novak iz Ljubljane. Otraga je dvojezični tekst, hrvatskosrpski i engleski, s podacima o svakoj pojedinoj ustanovi, i to adresa, orar rada i sadržaj. Plakat je tiskalo ČGP »Delo« Ljubljana u tiražu od 3000 primjeraka.

Ovim je donekle ispunjena praznina u još uvijek oskudnom asortimanu turističkih edicija.

Vodič je predstavljen javnosti na prigodnoj svečanosti održanoj 19. svibnja 1983. godine, kojom je obilježen Međunarodni dan muzeja. Tom prilikom je mr Sofija Buličić, kustos Muzeja grada Splita, održala predavanje »Začeci muzejske djelatnosti u Dalmaciji«.

Miroslav Tuđman. Struktura kulturne informacije, Zavod za kulturu Hrvatske, Zagreb, 1983, str. 255.

U knjizi su objavljene dvije rasprave — »Predmet kulturne informacije« i »Komunikacijski obrasci kulture«, koje su rađene u okviru redovnog programa Zavoda za kulturu Hrvatske.

U nedostatku teorijskih radova što određuju predmet i strukturu kulturne informacije, kao i praktične potrebe da se informacijsko-dokumentacijska djelatnost i u arhivima, dokumentacijskim centrima, bibliotekama i muzejima planira i organizira prema jedinstvenim teorijskim i metodologijskim kriterijima, ovim se raspravama umnogome dopunjava ne samo metodologija informacijskih znanosti već i utvrđuje kategorijalni aparat za tumačenje svih vrsta obavijesti i analiza komunikacijskog obrasca što omogućuje i konsolidaciju obavijesti.

Premda je kulturna obavijest kao teorijski problem nepoznata informacijskoj znanosti, koja razvija svoje postavke i svoju metodologiju baveći se prvenstveno problemima znanstvenih informacija i znanstvenog komuniciranja, postupno se pokazuje nužnim njezino uključivanje i u informacijsku znanost kao predmet i interesa i istraživanja. Znanstvene i ostale vrste informacija postale su ne tako davno

nužan uvjet za društveni i kulturni razvoj a raspoložive teorije informacijskih znanosti koje se koriste u specijalnim bibliotekama, dokumentacijskim centrima, referalnim službama i dr. nisu bile primjenjive u službama što obrađuju materijalnu i nematerijalnu baštinu. Metodologija informacijskih znanosti isto je tako bila nedostatna za obradu auditivne, vizuelne, prostorne i ne-tiskane građe.

Ove su rasprave pokušaj sinteze i osmišljavanja informacijskih poslova u različitim kulturnim djelatnostima pa tako i u muzejskoj, u kojoj su već duže vremena osjeća nedostatak jedinstvene metodologije za različita informacijsko-dokumentacijska rješenja. U raspravi o predmetu kulturne informacije analiziraju se pretpostavke što određuju kulturnu informaciju, poruku i dokument, tipovi (kulturne) građe u komunikacijskom procesu, vrši se komparativna analiza znanstvene i kulturne informacije i utvrđuje podložnost kulturne obavijesti o dokumentacijskoj obradi. Analiziran je i instrumentarij kojim se kulturne poruke i kulturne obavijesti konkretiziraju u indok-procesu. Naznačena je moć i nemoć informacijske znanosti da pojmi i definira komunikacijske formate, društvenu formu poruka i komunikacijskih obraza. Na kraju se govori i o razlikama između znanstvene i kulturne informacije uvjetovane i oprečnim smjerovima i načinima konkretizacije indok-objekata. Osnovna teza ove analize jest »da se informacijska znanost ne treba ograničiti samo na proučavanje predmetne morfologije obavijesti, već da svoj predmet treba proširiti i na proučavanje komunikacijskih obrazaca, dakle i na društvene aspekte informacijskih, dokumentacijskih i komunikacijskih procesa.«

Raspravom se naznačavaju osnovna ključna pitanja na koja informacijska znanost još uvijek ne može odgovoriti: fature obavijesti, određivanje kriterija za tipologiju i osnovni tipovi indok-građe (prostorno-plastična, auditivna, vizuelna, tekstualna) uz prethodnu analizu različitih oblika komunikacijskih procesa, radi uočavanja razlika između dokumenata, poruke i obavijesti.

Drugom raspravom, koja je logična cjelina s prethodnom, uspostavlja se konceptualna podloga, odnosno metodologijske osnove za analizu kulturnih informacija i njihovih funkcija s ciljem izrade pregleda funkcije kulturnih informacija i teorijskog obrazloženja njihova nastanka, razvoja i ukidanja. Tek poslije takove analize slijedi uspostavljanje kategorijalnog aparata i teorijskih postavki za buduće analize

informacijskih djelatnosti na području kulture.

Ovom je knjigom informacijska znanost dopunila bitne praznine u području kulturne obavijesti napose, a zagaravanjem jedinstvene metodologije u različitim informacijsko-dokumentacijskim strukturama postat će nužan priručnik u radu svih stručnjaka koji se bave razmjenom i obradom informacija i dokumentacijskim poslovima u arhivskoj, bibliotečnoj, dokumentacijskoj i muzejskoj djelatnosti.

B. Š.

Tom Sharpe. Geology in Museums, izd. National Museum of Wales, Cardiff, 1983, str. 128.

Unatoč teoriji o divergentnom razvoju informacijske djelatnosti u odnosu na muzejsku, ova bibliografija o geologiji u muzejima ukazuje na jednu od mogućnosti suprotna toka u tom području. Pokazalo se da je zadaća prikupljanja, obrade i deseminiranja podataka iz pojedinih naučnih disciplina unutar muzejske struke i od muzealaca prepoznata kao zadatak od posebnog interesa.

Odjel za geologiju Nacionalnog muzeja Walesa već je tako duže vrijeme uključen u poslove pripremanja i tiskanja sekundarnih publikacija-bibliografija i onih izrazito muzeološkog predznaka. Grupa kustosa geologa, osnovana 1974. godine pri ovom Muzeju otpočela je s radom na prikupljanju i obradi muzeološke literature iz područja geologije koristeći pri tome međunarodne okvire. Od 1979. godine ovim projektom rukovodi Tom Sharpe, kustos Odjela za geologiju Nacionalnog muzeja a pripremljeni podaci su kompjutorski obrađeni u Muzejskom dokumentacijskom udruženju (MDA) iz Duxforda.

Ova bibliografija sadrži više od 1 000 naslova, dopunjena je indeksom ključnih riječi i indeksom autora s bibliografskim podatkom. Naslovi su prevedeni na engleski jezik, dok je naslov citirane publikacije dan u izvornom jezičnom obliku. Opće muzeološke teme, vezane uz predmet obrade, kao izložbe, dokumentacija i konzervacija nisu uključene, budući da su obrađene ili se zasebno obrađuju u ostalim bibliografijama. Kao dopuna ovoj bibliografiji preporuča se korištenje obim-